

לימוד חברותות לח"י אלול

מבוסס על שיחת ש"פ פרשת תבוא, ח"י אלול, התשט"ז

את קריאת החברותות, תתחיל באלף יוק ההולדת הקרוב ביותר

היום, יום הבהיר ח"י באלול. יום הולדתם של שני המאורות הגדולים.

נכון.. את זה אנחנו מדקלמות בעל פה כבר מכיתה א'.

אבל מה זה נוגע אלינו? שנת התשפ"ב, יותר מ-200 שנה מאז מאורעות אלו התרחשו...

בואו נעמיק קצת במהותו של היום הגדול הזה.

ח"י אלול הוא יום הולדתם של מורנו הבעש"ט ורבנו הזקן.

בנוגע ליום הולדת הבעש"ט שהי' בח"י אלול, אמר האדמו"ר הרי"ף באחת ההתוועדויות, שח"י אלול הוא יום הולדתו של הבעש"ט בגשמיות - שנולד ביום זה, וברוחניות - התגלות הבעש"ט בעולם - ביום הולדתו העשרים ושש נתגלה אליו אחיה השילוני, ולמדו תורה במשך עשר שנים, בזמן זה גילה לו את המאור שבתורת הנגלה והקבלה כפי שנלמד בגן עדן. עד שביום הולדתו השלישים ושש הפציר בו רבו להתגלות.

וגם בנוגע לרבנו הזקן, שמלבד יום הולדתו הגשמי, אירעו ביום זה כמה וכמה ענינים עיקריים הקשורים בו.

כעת תחשיב לקרוא, הילצה שיהי' יוק הולדת בתאריך חסידי מיוחד, או מי שהי' קרובה לככה תאריך

"והימים האלה נזכרים ונעשים". מוכר הציטוט, נכון? בסיום מגילת אסתר אנו מציינים כי את

הנס אנחנו זוכרים בכל שנה ושנה, וכמובן שזה לא מתבטא רק בזכרון המעשים:

מובא בכתבי האריז"ל, שימים שיש בהם ענין מיוחד, בכל שנה ושנה כשמזכירים אותם - 'נזכרים' - ומתעסקים בזכרון זה, אזי 'ונעשים' - נמשכות עוד הפעם ההמשכות שנמשכו בפעם הראשונה: כמו בט"ו בניסן - שבכל שנה מחדש ממשיכות ההשפעות של יציאת מצרים, וכן בשאר המועדים.

וכך גם היום, יום הבהיר ח"י אלול.

בכל שנה ושנה חוזרים ונשנים כל הענינים שאירעו בכל הזמנים, הקשורים עם הבעש"ט ורבנו הזקן, ע"י שמזכירים אותם.

ובזה יובן מה שאמר אדמו"ר הרי"ף, שח"י אלול מכניס חיות באלול, ובהזדמנות אחרת אמר בנוסח זה: ח"י אלול מכניס חיות בעבודה של "אני לדודי ודודי לי" (ר"ת אלול) - שזה נעשה בכל שנה ושנה.

האדמו"ר הזקן כותב באגרת-הקודש שבתניא, שבכל שנה ושנה נמשך אור חדש שלא הי' מעולם. וכמובן גם בנוגע לח"י אלול, שבכל שנה נמשך אור שלא היה בשנה הקודמת. ולמרות שבגלוי לא רואים זאת, ויתירה מזה, נדמה שמזמן לזמן מתמעטת הקדושה והתוספת באור בעולם, אבל האמת היא, שבפנימיות - ניתוספים הענינים, ובכל שנה אכן נמשך לעולם אור חדש שלא הי' מעולם.

את הקטע הבא, תקרא הילה שיש צלץ בבית את הכחות האלה ביותר של ימי ההולדת בחודש אדר
אם כך, אז בואו יחד נפעל את 'נזכרים ונעשים', ונלמד נעמיק וניישם את אחת מתורותיו של
הבעש"ט הקדוש

באחת השנים, בשבת ח"י באלול, הרבי המהר"ש התגלה לבנו, הרבי הרש"ב, והזמינו לבוא
עימו לגן עדן לשמוע את דברי התורה שאומר הבעל שם טוב בהיכלו.
באותו מעמד, זכה הרבי הרש"ב לשמוע שבעה דברי תורה מפי הבעל שם טוב.
את שני דברי התורה הראשונים נוכל למצוא בספר "היום יום" שליקט הרבי, באימרה שאותה
לומדים בתאריך ח"י באלול.
ננסה יחד להבין חלק מן הדברים:

בפרשת "כי תבוא" מופיעה מצוות ביכורים.
מצוות ביכורים אומרת שיהודי צריך לקחת את הפירות הראשונים שצמחו אצלו, ולהביא אותם
לבית המקדש. "והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכן שמו שם" כלומר: על היהודי
ללכת לבית המקדש, שהוא המקום שה' בחר להתגלות בו.
הבעל שם טוב מסביר שלפסוק הזה יש גם משמעות נוספת, פנימית יותר:
"והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכן שמו שם"
"והלכת אל המקום" - כל מקום שאליו יהודי מגיע,
"אשר יבחר ה' אלקיך" - עליו לזכור שזה בבחירתו וברצונו של השם,
מדוע? "לשכן שמו שם" - כדי שאותו יהודי יקדש את המקום.
בהמשך, חזר הבעל שם טוב על כך שוב והוסיף שצריך למסור את הנפש כדי להפיץ ולהשרות
קדשה בכל מקום. איך עושים זאת? באמצעות עוד ברכה ועוד פסוק תהלים, הנאמרים באותו
מקום.

ועכשיו, תחסיק לקרוא את הקטע, יורה מצליחה להחזיק עד היום עם החלטה טובה שקיבלה אז אצלה
ביום ההולדת האחרון

לקדש את המקום. לטהר את האוויר.

כל כך מוכר לנו כחסידות חב"ד, אך האם אנו באמת מיישמות?

כמה באמת יוצא לנו ללכת ברחוב, ולהרהר בדברי תורה רק כדי שנזכה "לשכן שמו שם"?
בואו נלמד יחד עוד קצת אודות החשיבות הרבה בטהרת האוויר, והיחס של אדמורי חב"ד לזה.

עם בואו לאמריקה החל הרבי הריי"ץ בעבודתו הנמרצת לשנות את אווירת הכפירה והחומרנות
של הרחוב האמריקאי, ולהשרות בו אווירה של תורה וקדושה.

בשיחות ומכתבים רבים מטיל הרבי את החובה הקדושה הזו לעסוק ב'טהרת האוויר' על
כל מי שיכול לקחת חלק בכך. היה זה השלב הראשוני במאמץ הנרחב להפיכת "חצי כדור
התחתון" למקום של תורה.

במהלך סעודת 'אחרון של פסח' בשנת תש"ב, אמר הרבי הריי"ץ דברים נרגשים לחברי 'מחנה
ישראל' שקיבלו על עצמם לפעול עבור שינוי המצב באמריקה, וכך אמר:

הרחוב היהודי והבתים היהודיים החשוכים, מוכרחים להתחמם ולהיות מוארים על ידי תורה,
מצוות ויהודים מסורים. עבודת ההתעוררות מן ההכרח שתיעשה במהירות הרבה יותר, ואסור
לדחות. טיפש דוחה למחר, חכם פועל מיד!

השעה אומרת שמוכרחים לטהר את האויר. הגיעה השעה שמוכרחים לטהר את האויר.

חיי אדם תלויים באויר בו הוא נמצא, בלי אויר לא יכולים לחיות, ובאיזה אויר שחיים - כך הם החיים. כשחיים באויר של תורה ומצוות - החיים הם בריאים, וכשחיים באויר של כפירה - החיים הם חולים ועלולים תמיד לחלות במחלות מדבקות. הרפואה הראשונה היא לטהר את האויר.

טהרת האויר היא על ידי אותיות התורה, כשעומדים בחנות או כשהולכים ברחוב או נוסעים ברכבת התחתית ואומרים אותיות שבתורה - מטהרים בכך את האויר...

נחוץ מאוד שבני ישראל ילמדו משניות בעל פה, שנים שלש משניות בשבוע. ללמוד שנים שלש משניות בשבוע הוא דבר קל בעזה"י לכל אחד, וכאשר ישנו זאת בעל פה ויחזרו על המשניות בכל עת ובכל מקום - יטהרו את האויר העצמי.

בהזדמנות אחרת אמר הרבי הרי"צ (כ"ז סיון ה'תש"ד):

כל חבר צריך לקחת על עצמו ללמוד משניות בעל פה... אל יהא הדבר קל בעיניך: כל משנה בעל פה מחזיקה עולם ומלואו.

באותם ימים, בשעת ההתעוררות הגדולה, פרסם כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו מכתב בנוי לתלפיות, בו מבאר את עניין טהרת האויר על-ידי אותיות התורה על דרך הנגלה.

את הקטע הבא נקרא כולנו יחד, כל מי שחוצא ומנצח את הכוחות מיוק הולדתו על פי האמירות האלו, מייסדי תנועת החסידות

לטהר את האויר. לקדש את המקום. אלו המשימות שאנו יוצאות איתן מהלימוד המעצים הזה ואין הזדמנות טובה יותר מח"י באלול, בו אנו מתחילות את 'יום כנגד חודש', להתחיל ולטהר את המקום, ולקדש את החודשים.

גוט יום טוב!

לשנה טובה תכתבו ותחתמו!